

Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband.

Vast staat, dat appellante de bevoegdheid mist voor het geven van onderwijs aan de school. Artikel 2a van de WVO bepaalt, dat voortgezet onderwijs slechts mag worden gegeven door degene die daartoe ingevolge deze wet bevoegd is. In artikel 33, eerste lid, onder b, sub 1, van de wet zijn de bevoegdheidseisen vervat. Deze bepaling is ingevolge artikel 6a van de wet een voorwaarde voor bekostiging van het bijzonder schoolonderwijs.

Gelet op deze bepalingen in samenhang met artikel 3.a.2, eerste lid, van de CAO kon verweerster met appellante slechts een dienstverband voor bepaalde tijd overeenkomen. De stelling van appellante, dat voor een dienstverband als het hare het bepaalde in artikel 7:668a, eerste lid, van het BW geldt, faalt, omdat blijkt artikel 15.4 van de CAO partijen met de bepalingen van onder meer hoofdstuk 3 van de CAO, waartoe ook artikel 3.a.2, eerste lid, behoort, hebben beoogd af te wijken van de artikelen 7:668a en 7:669 van het BW.

Beroep verworpen.

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw *** te *** (appellante)

tegen een besluit van

de Stichting voor Christelijk Onderwijs in ***, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 18 april 2007 is door B. , directeur P & O van de – van verweerster uitgaande - *** Scholengroep te ***, aan appellante medegedeeld, dat verweerster heeft besloten dat haar verlengde tijdelijke dienstverband op 31 juli 2007 zal eindigen.

1.2 Bij brief gedateerd 15 mei 2007, blijkt het poststempel op 16 mei 2007 verzonden, heeft appellante beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 11 juni 2007 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 20 juni 2007 behandeld in een openbare zitting te 's-Gravenhage. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellante bijgestaan door mevrouw O.G.M. de Bruijn, werkzaam bij AbvaKabo te Zoetermeer, en verweerster bij monde van mevrouw mr. J. de Graaff, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede B. ***, voornoemd.

2. Standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellante.

Samengevat en voor zover hier van belang komt het standpunt van appellante, zoals vervat in het beroepschrift en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Appellante is van mening, dat zij op 1 januari 2006 drie jaar lang een (verlengd) dienstverband had en dat dit op genoemde datum is overgegaan in een aanstelling voor onbepaalde tijd. Er kan mitsdien geen sprake zijn van een beëindiging op 31 juli 2007. Appellante heeft als motivering voor haar stelling aangevoerd, dat in de toepasselijke CAO is afgeweken van de bepaling in artikel 7:668a,

eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, en wel voor de dienstverbanden bedoeld in artikel 3.a.2, leden 2 tot en met 5, van de CAO, maar niet voor het dienstverband als bedoeld in het eerste lid van artikel 3.a.2 van de CAO.

2.1.2 Appellante erkent de stelling van verweerster in het verweerschrift, dat zij niet alle akten van benoeming heeft getekend. Zij heeft dit niet gedaan, omdat de schoolleiding de belofte om een vaste aanstelling te geven, niet is nagekomen.

2.1.3 Naar aanleiding van de opmerking van verweerster, dat zij onvoldoende inzicht heeft verschaft in de voortgang van haar studie heeft appellante naar voren gebracht, dat er kennelijk sprake was van miscommunicatie tussen de verschillende managers op de school. Zij had de heer Vis gevraagd hoeveel uitstel zij kon krijgen voor het behalen van haar bevoegdheid. In december 2005 heeft zij aan de heer Vis gevraagd om haar studie op een laag pitje te mogen zetten omdat de werkgever nog niets op schrift had gezet over het omzetten van haar tijdelijke dienstverband naar een vast dienstverband. Aan de heer B. heeft zij duidelijk gemaakt geen plan van aanpak voor haar studie op papier te willen zetten, omdat de school zich ook niet hield aan de afspraak het tijdelijke dienstverband om te zetten naar een vast dienstverband.

2.1.4 Appellante heeft zich – naar zij ter zitting van de Commissie heeft gesteld - met ingang van 1 oktober 2006 weer ingeschreven voor de opleiding om de onderwijsbevoegdheid te behalen, thans op eigen kosten.

2.2 Het standpunt van verweerster.

Het standpunt van verweerster, zoals neergelegd in de stukken en ter zitting nader toegelicht, komt – kort samengevat en voor zover hier van belang – neer op het volgende.

2.2.1 De reden voor het tijdelijke karakter van het dienstverband met appellante was gelegen in haar onbevoegdheid. Bij de aanvang van het schooljaar 2004-2005 is tussen partijen afgesproken, dat appellante via de zijstroomopleiding haar bevoegdheid als tweedegraads-docent aan de Hogeschool van Utrecht zou behalen. Op of omstreeks 1 september 2004 is appellante met die opleiding gestart. Bij brief van 7 maart 2006 heeft evengenoemde Hogeschool verweerster medegedeeld, dat appellante de bedoelde opleiding niet binnen twee jaar zal afronden. Verweerster heeft appellante vervolgens een extra jaar gegund om haar opleiding af te maken, op voorwaarde dat zij een plan van aanpak zou overleggen, waaruit zou blijken wanneer en op welke wijze zij de opleiding dacht af te ronden. Op herhaalde verzoeken van de zijde van verweerster om een dergelijk plan van aanpak in te dienen, heeft appellante niet gereageerd. Ook tijdens een gesprek op 1 februari 2007 tussen vertegenwoordigers van verweerster en appellante bleef zij weigerachtig alsnog aan het verzoek tot het overleggen van een plan van aanpak te voldoen. Toen verweerster vervolgens van de zijde van de Hogeschool vernam, dat appellante al voor de zomervakantie van 2006 was gestopt met de opleiding, heeft verweerster een verklaring hiervoor van appellante verlangd. Er werd geen bevredigende verklaring gegeven.

2.2.2 Verweerster is – anders dan appellante – van mening, dat in dit geval het tijdelijke dienstverband van appellante niet geacht kan worden te zijn omgezet in een vast dienstverband. Voor het bepaalde in artikel 3.a.2, eerste lid, van de toepasselijke CAO is afgeweken van artikel 7:668a van het Burgerlijk Wetboek. Verweerster heeft in dat verband ook gewezen op het bepaalde in artikel 15.4 van de CAO alsmede op de bepaling in de Wet op het voortgezet onderwijs, die werkgevers in het bijzonder onderwijs op straffe van verlies van bekostiging verbiedt onbevoegd personeel in vaste dienst te nemen.

2.2.3 Onder verwijzing naar de jurisprudentie van de Commissie inzake het niet verlengen van een verlengd tijdelijk dienstverband heeft verweerster aangevoerd, dat de formele en materiële vereisten in acht zijn genomen. De materiële grond is gelegen in het feit, dat appellante niet binnen de daarvoor gestelde termijn van twee jaar haar onderwijsbevoegdheid heeft gehaald en voorts ondanks herhaalde

aanmaning geen plan van aanpak heeft aangeleverd alsmede zonder voorafgaande kennisgeving haar opleiding heeft gestaakt.

3. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

Artikel 3.a.2, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat een dienstverband voor bepaalde tijd in elk geval wordt overeengekomen wanneer:

- a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of
- b. enige andere wettelijke bepaling, waaronder begrepen bekostigingsvoorwaarden, zich tegen een aanstelling voor onbepaalde tijd verzet.

Ingevolge artikel 3.a.2, tweede lid, van de CAO kan een dienstverband voor bepaalde tijd worden overeengekomen bij wijze van proef, met uitzicht op een dienstverband voor onbepaalde tijd. De duur van dit dienstverband bedraagt ten hoogste 12 maanden. In bijzondere gevallen kan deze periode worden verlengd met ten hoogste 12 maanden.

Volgens artikel 3.a.2, derde lid, van de CAO beslist de werkgever tenminste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd, als bedoeld in lid 2, welk dienstverband een tijdsduur had van ten minste twaalf maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum:

- a. een dienstverband voor onbepaalde tijd zal geven,
- b. dan wel nog éénmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd zal geven,
- c. dan wel geen dienstverband zal geven,

en stelt hij de werknemer hiervan onmiddellijk schriftelijk in kennis.

Blijkens het bepaalde in artikel 3.a.2, zevende lid, van de CAO bedraagt de totale duur van elkaar opvolgende dienstverbanden voor bepaalde tijd genoemd in de leden 2 tot en met 6 ten hoogste drie jaar. Wordt het dienstverband nadien voortgezet, dan geschiedt dit voor onbepaalde tijd.

Ingevolge artikel 4.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Op grond van het bepaalde in artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 4.a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht:

ten minste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

Artikel 15.4 van de CAO bepaalt, dat CAO-partijen met de bepalingen van hoofdstuk 3 en 4 voor het bijzonder onderwijs beogen af te wijken van – onder meer – artikel 7:668a van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW).

Artikel 7:668a van het BW bevat bepalingen in geval van elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd. In aldaar nader aangegeven situaties (onder meer bij meer dan drie voor bepaalde tijd aangegane, elkaar opvolgende arbeidsovereenkomsten) geldt de laatste van een reeks tijdelijke arbeidsovereenkomsten als aangegaan voor onbepaalde tijd. Het vijfde lid van dit artikel (voor zover hier van belang) bepaalt, dat van de leden 1 tot en met 4 slechts bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden afgeweken ten nadele van de werknemer.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Appellante is sinds 1 januari 2003 werkzaam in tijdelijke dienst van verweerster als leraar aan de van verweerster uitgaande Christelijke Scholengemeenschap het Groene Hart Lyceum te Alphen aan den Rijn (hierna te noemen: de school). Het dienstverband is daarna steeds verlengd. De grond voor de tijdelijkheid was gelegen in de onbevoegdheid van appellante voor de functie van leraar.

4.2 Partijen zijn verdeeld over de vraag, of sprake is van een dienstverband voor onbepaalde tijd, nu sprake is van meer dan drie elkaar opvolgende voor bepaalde tijd aangegane arbeidsovereenkomsten. De Commissie overweegt hierover het volgende.

4.3 Vast staat, dat appellante de bevoegdheid mist voor het geven van onderwijs aan de school. Artikel 2a van de Wet op het voortgezet onderwijs (hierna: de wet) bepaalt, dat voortgezet onderwijs slechts mag worden gegeven door degene die daartoe ingevolge deze wet bevoegd is. In artikel 33, eerste lid, onder b, sub 1, van de wet zijn de bevoegdheidseisen vervat. Deze bepaling is ingevolge artikel 6a van de wet een voorwaarde voor bekostiging van het bijzonder schoolonderwijs.

Gelet op deze bepalingen in samenhang met artikel 3.a.2, eerste lid, van de CAO kon verweerster met appellante slechts een dienstverband voor bepaalde tijd overeenkomen. De stelling van appellante, dat voor een dienstverband als het hare het bepaalde in artikel 7:668a, eerste lid, van het BW geldt, faalt, omdat blijkens artikel 15.4 van de CAO partijen met de bepalingen van onder meer hoofdstuk 3 van de CAO, waartoe ook artikel 3.a.2, eerste lid, behoort, hebben beoogd af te wijken van de artikelen 7:668a en 7:669 van het BW.

4.4 Gelet op het vorenstaande is het dienstverband van appellante derhalve aan te merken als een verlengd tijdelijk dienstverband.

4.5 De Commissie moet beoordelen of verweerster de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

4.6 De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, is voldaan.

4.7 De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van 25 oktober 2006, kenmerk CvB.VO/HBO.2006.009-U.2006.008). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

4.8 Appellante heeft niet gesteld – en de Commissie is ook niet gebleken – dat verweerster haar onvoorwaardelijke toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van haar dienstverband. Verweerster heeft de voortzetting van het tijdelijke dienstverband en omzetting naar een

dienstverband voor onbepaalde tijd steeds gekoppeld aan het behalen van de onderwijsbevoegdheid. Vast staat, dat appellante niet aan die voorwaarde heeft voldaan.

4.9 Voorts blijkt uit het door appellante aangevoerde niet dat verweerster anderszins niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband zou hebben kunnen besluiten. De Commissie heeft daarbij in aanmerking genomen, dat appellante haar opleiding niet tijdig heeft voltooid en ten onrechte ook niet heeft voldaan aan de later gestelde voorwaarde tot overlegging van een plan van aanpak voor het vervolg van haar opleiding.

4.10 Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 20 juni 2007 te 's-Gravenhage door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. B.J. van der Net, mr. Th. Geurts, mr. S.K. Welbedacht en mr. W.A. Zwijnenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.